

Nilay Őanlı

**GÜNLÜĞÜME
KİM SIZDI?**

roman

BİLGİ YAYINEVİ

ŞÜPHELİ LİSTEM

On iki buçuk yaşındaki bir kızın hayatı bence daha kolay olmalıydı. Neredeyse her günümü yeni problemler çözerek geçiriyorum. Ahh bu yetişkinler... Onlar yüzünden çocukluğumu yaşayamıyorum. Sadece yetişkinler olsa, yine iyi. Sınıf başkanı olduğum için arkadaşlarımla sorunlarıyla da ben ilgileniyorum. “Büyük başın derdi büyük olur” derler. Kim söylemişse yerden göğe kadar haklı, ağzına sağlık.

İleride bir psikolog bana, çocukluğunu anlat derse yandım resmen. Kaç seans gerekir bu çılgın dönemi anlatmaya bilemiyorum. Annemle babam arasında çöpçatanlık yapmam sekiz seans olsa, gün aşırı kızlar tuvaletini tıkayan Neriman’ı yakalamam vb. sınıf olaylarına altı seans desek, ilk aşkıma da hadi dokuz seans diyelim, sınav kaygısı ve ergenlik için de onar seans eklesek... Ayy yetişkinlik bölümüne gelene kadar terapistim de ben de yaşlarız. Ve tabii bu seanslara ciddi bir bütçe ayırmam gerekir. Neyse

ki günlük tutuyorum. İlk seans veririm günlüğü eline, akşamları okusun. Daha ekonomik olur benim için. Kimse günlük tutmanın bu faydasını bilmiyor bence.

Şikâyet ediyor gibi görünsem de işin gerçeği, sorun çözmekten büyük haz alıyorum. Yapım böyle ne yapayım. Şimdiye kadar tek çözemediğim şey; günlüğüme sızan kişiyi yakalamak. Evet, günlüğüme gizli gizli yazan biri var. Ne zaman günlüğüme bir şey yazsam altına not düşüyor. Hem de o gün yazdıklarımla ilgili. Ya yorum yapıyor, ya akıl veriyor ya da dalga geçiyor. Üstelik benim kalemimle yazıyor utanmadan. Mutlaka ama mutlaka söyleyecek bir şeyi var.

Bunu yapan bir insan bile olmayabilir diye çok düşündüm. Yani sihirli diyardan gelen bir peri, şakacı bir uzaylı ya da zamanda yolculuk eden bir çocuk dahi olabilir. Kulağa saçma gelse de böyle düşünmek için haklı sebeplerim var.

Günlüğümü ve yaldızlı mor kalemimi babaannem hediye etmişti bana. Hem de vefat etmeden kısa bir süre önce. Bir ara günlüğüme sızan kişi, babaannem olabilir mi, diye bile düşündüm. Belki bir şekilde benimle iletişime geçiyordu ama biraz düşününce o olmadığını anladım. Çünkü tarzları kesinlikle çok farklı. Babaannem asla, “Hadi yürü be koçum. Kim tutar seni?” şeklinde bir şey yazmazdı. Daha nahif kelimeler seçerdi. “Lina’cım çalıştığın takdirde sınavlarında muvaffak olacağına inanıyorum. Sen çok akıllı bir kızsın” gibi şeyler yazardı. Mesela babaannemin, “Kankalar arasında olur böyle arızalar. Çok

takılma sen” dediğine inanmak zor. Sanırım babaannem, “Arkadaşlarınla iyi geçin Lina’cım. Güzel güzel oynayın” derdi. Ahh canım babaannem... Onu çok özlüyorum. Şimdi ondan bana kalan; sevgi dolu anılar, kızıl kıvırcık saçlar ve gizemli bir günlük.

Günlüğüme sızan kişiyi bulmak için neler yapmadım ki? Hatta bir şüpheli listesi bile hazırladım. Ne de olsa söz uçar, yazı kalır. Milattan önce yaşayan insanlar bile kayalara yazılar yazıp resimler çizmiş. Ne söylediklerini bilmiyoruz ama yazılanlar bize ulaşmayı bir şekilde başardı sonuçta. Milattan önce yaşayan insanlar bile yazının kıymetini bilirken bazı sınıf arkadaşlarımla yazmaya üşenmesi ne tuhaf. Sanki kayaya yazdırıyor öğretmen.

Yalnız başına çalışın havalı bir dedektif gibi tüm dikkatimi toplayıp listemi özenle hazırladım. Profesyonellik açısından da isimleri özellikle belirttim.

Günlüğüme Sızan Şüpheliler

1- Annem (Fidan)

2- Babam (Mert)

3- Ablam (Pera)

4- Kardeşim (Erol)

5- Babaannem (Hatun) X

6- Sihirli diyardan gelen bir peri (ismi belirsiz)

7- Şakacı bir uzaylı (ismi belirsiz)

8- Zamanda yolculuk yapan bir çocuk (ismi belirsiz)

Dedektif : Lina

Babaannemi şüpheli listesinden çıkarmak için isminin yanına X koydum. Dediğim gibi günlüğüme sızan babaannem olsaydı üslubundan hemen anlardım. Daha sonra şüphelerimi ev ahalisine yönelttim. Hatta bazı taktikler kullanarak suçluyu bulmaya çalıştım. Bizimkiler olacağını pek sanmıyordum ama bu ihtimali göz ardı edemezdim.

Babam hep yorgun gelir işten, annem ise bütün enerjisini ev işlerine ve Erol'a verir. O yüzden ikisinde de gizli bir iş çevirme gücü yoktu bence. Ablam Pera da deli gibi üniversite sınavına hazırlanır. Benimle uğraşacağını sanmıyordum. Yine de emin olmak için hınzır bir plan yaptım.

Taktiklerim genelde zararsızdı ama bu oldukça riskliydi. Günlüğüme aynen şunları yazdım ama tabii numaradan: "Sevgili günlük, cuma günü okula gider gibi evden çıkıp Bursa'ya gideceğim. Yeterince param var. Bayram harçlıklarımı maceralı bir yolculuk için kullanacağım. İki gece bir otelde kalmayı planlıyorum. Pazar günü eve dönerim. Umarım ailem bana kızmaz."

Ertesi gün okuldan döndüğümde annemi elleri belinde sinirli bir şekilde bulacağımı sanmıştım. Gerçi kızgındı ama bana değil. Kapıyı üçüncü çalışımda açtı ve resmen burnundan soluyordu. Kırmızı renk görmüş bir boğayı andırıyordu adeta. Ben de günlüğümü okudu sanmıştım. Meğer Erol, annemin makyaj malzemelerini kullanarak boyama yapmış. Annem günlüğümü okumuş olsaydı makyaj malzemelerine üzölmek yerine soluğu otogarda alırdı.

Babam da her zamanki gibiydi. Eve yorgun geldi, yemek yedi ve koltukta uyukladı. Oysa bağıırıp çağıracağını ummuştum. Çünkü bu yazdıklarımı okuyunca ikisinin de küplere binmesi gerekirdi. Çok sinirlenmek anlamına gelen bu deyim favorilerimden. Annemi ve babamı büyük küplerin üstünde havada süzülürken ve yukarıdan sinirle bana bakıp parmak sallarken hayal ettim. Gülmekten karnım ağrıdı.

Peki, sonuç ne mi oldu? Koca bir hiç. O gün evde her şey aşırı normaldi. Ablam odasında test çözüyordu. Babam ince ince horlamaya başlamıştı. Annem ve Erol ödev yapıyordu. “Ela ile Lale el ele.” Kardeşim sadece bu cümleyi yazabildiği için günlüğüme sızan kişi olması imkânsızdı. O yüzden onun isminin yanına da X koydum.

Tabii annem ve babamın olamayacağını da anladım. Ne de olsa insan çocuğu için biraz endişe eder değil mi? O yüzden annemin ve babamın olduğu satırlara da X koydum.

Uyumadan önce günlüğüme bir şeyler yazmak istedim. Bir de ne göreyim. Tabii gizemli şahıs yine günlüğüme sızıp yazmış.

“Tirilye, Eski Aynalı Çarşı ve Ulu Cami’yi mutlaka gör. Yaşlanınca da örgü ör.”

Bir kafiyesi eksikti diye düşündüm. Sonra ablamın yanına gittim. Çünkü o hâlâ şüpheli listemdeydi. “Abla, sen hiç Bursa’ya gittin mi?” diye sordum. Ama resmen beni odasından kovaladı. Neymiş test çözüyormuş, benimle